ANUL III, Nr. 709 EXEMPLARUL 5000 LEI Miercuri 25 Iunie 1947

Taxa poştală plătită în numerar 180.528/1945 Cont Cec Nr 7656

SPORTUL popular

Telefoane: Redacţia 4.07.46 Tipografia 4.84.48
Redacţia şi Ad-ţia
Domniţa Anastasia 6, Bucureşti

Studenţi militari 1 lună Lei 100.000
Instituţii, Autorităţi Intrep. Lei 5.000.000 anual.

MATCHUL CU JUGOSLAVIA NE-A SERVIT CONCLUZII UTILE

ACUM TOATA ATENŢIA SPRE JOCUL CU BULGARIA!

Partidele ITA-Ferar, Carmen-CFR şi Ujpest-ITA prilej de verificare a unor jucători selecţionabili

PROECTE: fundaşi DEMETER – FARMATI, mijlocaşi BACUT – PALL – PETSCHOWSKI, SPIELMAN centru şi COMŞA extrem stânga

La 24 de ore dela matchul Jugoslavia-România, discuţiile continuă mereu pe aceeaşi temă pasionantă a ghinionului formaţiei noastre care a prins o zi bună, dar a ratat totuşi victoria, întâi prin erori de apărare şi apoi prin erori de ordin tactic. Care au fost acestea, am subliniat pe larg în cronica noastră de eri. Dacă totuşi vom reveni — pe scurt — facem aceasta numai pentru a aduce unele complectări necesare.

Echipele României şi Jugoslaviei înainte de match.

Inainte de aceasta însă să anunţăm pe cetitorii noştri că eroii jocului s'au înapoiat — vorba ceia — la casele lor. Oaspeţii şi prietenii noştrii jugoslavii au părăsit Capitala eri dis-de-dimineaţă cu avionul special cu care au venit, iar jucătorii români provinciali — respectiv: Conradt, Ritter, Reuter, Băcuţ, Farmati şi Stibinger — au plecat eri după amiază cu trenul de Arad. Cei din Bucureşti, au reintrat în cantonamentele cluburilor lor.

Singur arbitrul ungur Molnar n'a plecat. Budapestanul va pleca probabil azi.

EI DA, NOI NU

Repetând faptul că jugoslavii puteau fi învinşi Duminică şi aceasta tocmai pentrucă echipa noastră prinsese o zi bună din punct de vedere al pregătirii fizice, trebue să subliniem amănuntul că învingătorii noştrii au făcut dovada unei tactici superioare, graţie căreia nu numai că au evitat o eventuală înfrângere, dar au reuşit să păstreze intact un avantaj apreciabil, la care apărarea noastră a contribuit destul de larg (respectiv Mari şi Marinescu).

Şi tactica aceasta ne-a făcut să ne dăm seama că jugoslavii ştiu să sesizeze punctele vulnerabile ale adversarului, spre deosebire de jucătorii noştri.

In primul rând, învingătorii şi-au dat seama că aripa dreaptă română şi mai ales Marian este punctul cel mai periculos şi atunci, au concentrat la Marian cu deosebire, întreaga atenţie. Cum? In permanenţă a fost marcat sever de chiar doi adversari şi împiedicat să shooteze. Aduceţi-vă aminte de câte ori a reuşit Marian să ajungă în situaţie de shot. Numai de puţine ori şi atunci a fost destul de sensibil jenat pentru ca shotul să-şi piardă din precizie.

Acelaş lucru s'a întâmplat şi cu Farcaş pe care Stankovici nu-l putea anihila decât tăindu-i drumul atunci când „Lupul" — cum i se spune lui Farcaş — căuta să treacă în dribling.

Pe partea cealaltă, Stibinger era la fel de sever marcat de Ceaikowski acest mijlocaş de clasă europeană. Totuşi, arădeanul — care aparţine şi el unei şcoale cu renume — a reuşit să scape deseori de sub vigilenta supraveghere a jugoslavului.

Iar în apărare, slăbiciunea lui Marinescu a fost mereu obiectul atacurilor jugoslave. Majoritatea acţiunilor învingătorilor pe această parte au fost conduse, şi două goaluri de pe partea stângă au venit.

In această privinţă, a tacticei, jugoslavii ne-au fost superiori fără drept de apel. Jucătorii noştri — şi cu deosebire cei cu rutină — au avut de ce se sesiza şi totuşi n'au făcut-o: jocul de pătrundere nu era posibil pe un astfel de teren: jocul pe sus trebuia evitat ca şi lupta corp la corp, din moment ce era evident că niciunul din jucătorii noştri nu ar fi putut câştiga faţă de apărătorii jugoslavi, impresionanţi ca statură şi ca joc: pe un teren alunecos şi cu o minge udă se trage din orice poziţie şi dela orice distanţă: Covaci trebuia sfătuit să practice mai mult jocul în mişcare decât inutilul şi mai ales, neproductivul joc la corp cu un adversar imbtabil pentru un om valid, dar mi-te pentru el.

Acestea n'au fost sesizate şi pare-se că prin aceasta am ratat şansa la cel puţin un rezultat de egalitate.

(Continuare în pag. 3)

Alarmă la poarta Jugoslaviei. — Firm degajază cu capul, deşi Covaci pare că vrea să intervină — Monsider, Simonovski, Marian Stankovici şi Ritter urmăresc faza cu încordare.

Exemplul dela Oradea

Oradea a dat recent un mare exemplu!

Acolo, în oraşul ardelean evenimentul constitue astăzi un „exemplu"!

Dar la numai o sută de km. depărtare — mai precis în Jugoslavia, — el este considerat un fapt obişnuit.

Câţiva atleţi şi-au reconstruit singuri stadionul! Iată marele exemplu. Sportul a demonstrat că reuşeşte să fie viabil chiar atunci când conjunctura economică implică rezolvarea altor cerinţe de strictă necesitate.

Intocmai cum nu s'au dat în lături sportivii timişoreni, lipsiţi de echipament, să organizeze un campionat de foot-ball ...desculţi, pentrucă din lipsa de activitate, nivelul soccerului nostru să nu regreseze, tot aşa, un mănunchiu de sportivi din Oradea, imitând gestul sportivilor partizani ai mareşalului Tito, au pus umăr lângă umăr, braţ lângă braţ şi au purces, pe teren să-l reconstruiască.

Fără jalbe, împânzind felurite instituţii, fără liste de subscripţie, au înţeles că greutăţile comunei sunt mari dar mai ales că STADIONUL ESTE AL LOR ŞI CA DECI ESTE DE DATORIA LOR SA-L REFACA.

Cu numai câteva luni înainte, scriam în aceste coloane, sub titlul: „să ne reconstruim singuri Stadioanele!" reproducând declaraţiile d-lui arh. Gheorghe Lichiardopol, Secretarul General adjunct al „Organizaţiei Sportului Popular", la întoarcerea d-sale din Jugoslavia.

Şi s'au găsit atleţi care au urmat sfatul nostru.

Este drept că, unul dintre factorii determinanţi ai acestei grabnice reconstrucţii a fost sau mai bine zis este matchul internaţional atletic pe care-l va găzdui Oradea la sfârşitul acestei săptămâni.

Suntem însă convinşi că, şi fără acest motiv, cei „20" de atleţi ai grupării sindicaliste orădene „Esta Sun" n'ar fi pregetat o clipă să înfăptuiască „exemplul dela Oradea".

Iată pentru ce ne simţim datori să consemnăm, întocmai ca orice alt gest de sportivitate, gestul atleţilor dela Esta Sun.

DUMINICĂ A INCEPUT AL 23-lea CONCURS HIPIC NAŢIONAL

Tinerile grupări Hipice „Băneasa" şi „Regimentul de Gardă Călare", încadrate la O.S.P. şi afiliate la Federaţia Equestră Română, care a primit în curând o nouă formă în sânul organizaţiei sportului popular, a organizat pe Hipodromul de trap la Băneasa o mare întrecere hipică cu caracter naţional.

Intrecerile palpitante au început Duminică dimineaţă la ora 9 şi s'au desfăşurat în faţa unui numeros public în frunte cu d. Prim Ministru, a membrilor Guvernului, a Corpului Diplomatic şi a Organizaţiei Sportului Popular.

S'a văzut la start afară de toţi vechii noştri internaţionali — călăreţi cu răsunet continental — şi mulţi începători civili şi doamne dornice să se afirme pe tărâmul equestră.

Acesta este primul pas spre popularizarea sportului hipic, care nu trebuia să fie ca până acum rezervat numai unui anumit cerc restrâns, el trebuie să fie accesibil pentru toată lumea.

Programul Federaţiei Equestre Române, care a pornit pe un drum nou prevede nu numai proba de concurs, dar şi şcoli de călărie pentru sindicalişti, studenţi şi elevi.

(Urmare în pag. 2-a)

Jocul oficial Carmen-C.F.R. se dispută Duminică pe stadionul din Giuleşti

Duminica aceasta este programat în Capitală un singur joc de Divizie Naţională A, restanţa Carmen-CFR. Această întâlnire a fost programată pe stadionul din Giuleşti cu începere dela ora 18.

Turneul internaţional de volley-ball

SPARTA campioana Cehoslovaciei debutează Sâmbătă la Bucureşti

Aşa după cum am relatat la timp, campioana Cehoslovaciei de volley-ball, SPARTA din Praga va juca la Bucureşti în zilele de 28, 29 şi 30 Iunie la Bucureşti într'un turneu de volley-ball pe terenurile Facultăţii de Drept.

Acest eveniment de senzaţie pentru volley-ballul românesc va opune puternicului team cehoslovac, echipele bucureştene, Medicina, Sportul şi probabil C. F. R., întrucât din motive technice S. C. 44 nu mai poate juca.

Oaspeţii şi-au anunţat sosirea pentru Vineri 28 Iunie.

Iată formaţia pragheză: SVOBODA, DOLEZAL, HORACEK, RABAN, DIKA, SVANKAR, SVARCKOPF.

Campionatul naţional de scrimă. — Trăgătorii din clişeul nostru sunt: Lt. Col. Slăvescu şi Georgescu B.

Prima gală internaţională de box, se va desfaşura irevocabil Sâmbătă pe arena Venus

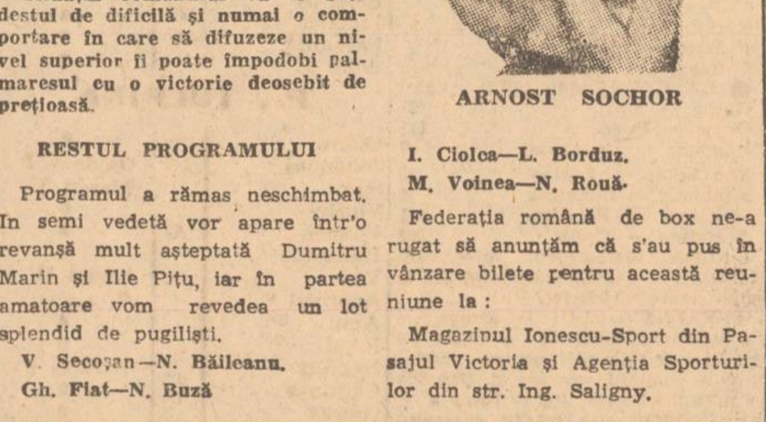
Matchul Dumitru Marin – Ilie Piţu şi patru partide amatoare complectează acest program festiv

După amânări şi peripeţii de film de aventură, prima gală internaţională de după războiu, a rămas să se desfăşoare irevocabil Sâmbătă după amiază, începând dela orele 17 pe arena Venus.

Federaţia română de box, — după cum am anunţat la timp — a apelat în acest scop la serviciile unui boxeur cehoslovac şi anume Arnost Sochor, unul dintre cei reprezentativi pugilişti din ţara lui şi un element de clasă care va fi opus dublului campion român Petre Brătescu.

Asupra valorii lui Sochor, este suficient să arătăm că este considerat superior lui Zeyer, egalul lui Brătescu.

Situaţia românului va fi deci destul de dificilă şi numai o comportare în care să difuzeze un nivel superior îi poate împodobi palmaresul cu o victorie deosebit de preţioasă.

ARNOST SOCHOR

RESTUL PROGRAMULUI

Programul a rămas neschimbat. In semi vedetă vor apare într'o revanşă mult aşteptată Dumitru Marin şi Ilie Piţu, iar în partea amatoare vom revedea un lot splendid de pugilişti.

V. Secoşan—N. Băileanu.
Gh. Fiat—N. Buză
I. Ciolca—L. Borduz.
M. Voinea—N. Rouă.

Federaţia română de box ne-a rugat să anunţăm că s'au pus în vânzare bilete pentru această reuniune la:

Magazinul Ionescu-Sport din Pasajul Victoria şi Agenţia Sporturilor din str. Ing. Saligny.

Magda Rurac deţine o formă excepţională...

au declarat jucătorii cehi

PRAGA (Sportpress). — Jucătorii cehoslovaci de tennis cari au participat la campionatele internaţionale ale României întorşi la Praga şi-au spus impresiile asupra felului cum au fost primiţi în România şi cum s'au desfăşurat campionatele:

„Am fost — au declarat ei — foarte plăcut impresionaţi de felul cum ştiu românii să-şi primească oaspeţii. Ne am simţit intr'adevăr „ca acasă". *— Ne-a surprins forma excepţională a* Magdei Rurac, *care faţă de cea din anul trecut — când a câştigat campionatul Cehoslovaciei la simplu — s'a îmbunătăţi mult. Ea practică astăzi într'adevăr — un joc de clasă mondială.*

Dintre ceilalţi români am remarcat pe C. Tănăsescu şi pe V. Rurac.

Duminică la Oradea

Match internaţional de atletism

VASAS (Budapesta) — Selecţionata Ardealului

Duminică va avea loc la Oradea un interesant concurs atletic internaţional. Echipa budapestană Vasas va întâlni selecţionata Ardealului din care vor face parte printre alţi atleţi de talia unui Ion Moina, Eugen Lupşa, Ladislau Kiss, Krupka, Iantza, etc.

Va fi interesant de urmărit duelul-revanşă dintre Ion Moina şi Eugen Lupşa la proba de 100 m. plat, duel câştigat în acest an pentru prima oară de Lupşa.

Cu această ocazie, Ion Moina va încerca să doboare recordurile naţionale la 400 m. plat şi 200 m. deţinute tot de el cu 49 sec. şi respectiv 2.1.4.

PREMIZELE PROGRESULUI BASKET-BALLULUI ROMANESC în funcţie de cei provincial au fost pronunţate prin turneul „Carmenului" din Oradea

Ne permitem a ne afişa satisfacţia că termenii elogioşi în cari am prezentat turneul de basket-ball cu „CARMEN" din Oradea s'au dovedit a nu fi fost plasaţi la întâmplare şi exclusiv pentru a susţine o manifestaţie privită cu scepticism de cei mai mulţi.

Echipele sindicale orădene „CARMEN", departe de a desiluziona, au depăşit nota aşteptărilor. Iar comportarea lor, în cadrul general al desfăşurărei turneului, a trasat clar premizele progresului basket-ballului românesc, în funcţie de al basket-ballului provincial.

IMPROSPATAREA CADRELOR PRIN TURNEE

Este problema iniţială, pentru moment, vizând progresul basket-ballului nostru.

Orădenii au demonstrat ceeace era de aşteptat: că activitatea basket-ballului nu se rezumă la cercul destul de restrâns al Capitalei, care, dacă se va împrejmui cu ziduri chinezeşti, vom avea de suferit grave decepţii.

Sunt centre — şi printre ele şi Oradea — în cari basket-ballul trăeşte o viaţă intensă şi merită o mai atentă apreciere. De acolo trebue să ne culegem rezervele cari să susţină activitatea basket-ballistică de mâine, — problema cadrelor trebueşte privită, studiată şi rezoluţiile aplicate în raport cu provincia, unde talentele sunt încă neviciate de vedetism, — în faza primară fiind — deci prelucrarea lor în forme ideale fiind mai lesne posibilă.

ORADEA A DEPAŞIT FAZA PRIMARA

Evoluţiile echipelor „CARMEN" au arătat limpede că basket-ballul orădean a trecut de faza primilor paşi şi că merge, acum, pe o cale bine trasată, către progres.

Au arătat în primul rând orădenii ceeace puţine echipe bucureştene reuşesc: că basket-ballul, mai mult ca oricare alt sport, necesită o condiţie fizică ireproşabilă.

Aşa se explică faptul că orădenilor le-a fost posibil să susţină trei matchuri cu echipe tari, numai cu cinci oameni, în decurs de două zile şi să se comporte mai presus de prevederi.

Că au pierdut şi din cauza oboselii, e normal, nu însă din cauza deficienţei de condiţie fizică — a lipsei de antrenament în această direcţie, — ci datorită deplasărei, a intervalului scurt dela un match la altul şi, desigur, a lipsei oamenilor de schimb. Şi, totuşi, orădenii terminau matchurile, cel puţin aparent mai puţin obosiţi ca adversarii lor învingători.

Şi atunci, e normal să găsim, ca explicaţie a înfrângerilor, deficienţele de rutină.

LACUNELE BASKET-BALLULUI FEMENIN ORADEAN

Singura echipă a „CARMENULUI" care nu a corespuns decât în parte a fost cea femenină.

Prezintă exact lacunele basket-ballului femenin românesc în general: în primul rând fragilitatea, neglijarea adevărului că basket-ballul e un sport eminamente atletic şi că are ca atare nevoe de o pregătire atletică.

Fetele orădene sunt suficient de bune în câmp, au priză la balon, sunt şi mai bune sub coş, dar aceste calităţi nu şi le pot evalua din cauza scăderilor evidente de rutină şi practică fizică.

Rutină, că nu ştiu când să sprinteze şi să pătrundă până sub coş, nu ştiu când să pivoteze: scăderi de practică atletică, pentrucă în lupta la om sunt de o timiditate gravă, pierzându-şi calmul.

De câte ori au pătruns oportun, înflorituri: din trei passe, mingea e sub coş şi fiecare fază, rapid, are epilog o tentativă.

Singurii cari îi puteau învinge, — dacă n'ar fi fost dominaţi de un trac şi o formă extrem de slabă la coş, — au fost piticii dela „INAINTE", superiori lor în jocul de câmp.

In orice caz, matchurile piticilor orădeni au dovedit că o competiţie pentru elementele sub 16 ani nu poate fi decât de un bun augur.

VOM INCHEIA...

...scoţând din nou în evidenţă frumoasa iniţiativă a grupărei „INAINTE", pe care o vrem imitată şi de alte grupări şi care şi-a atras meritate laude.

Şi'n fine, enumerăm jucătorii şi jucătoarele dela oaspeţi pe cari

Echipele de basket-ball pitici dela „Carmen" — Oradea şi „Inainte" — Bucureşti, înaintea matchului lor de Dumunică.

renunţând la timiditate, au şi marcat, demonstrând că sunt capabile de progres. Ceeace-i esenţial, ca să le putem cere noui şi cât mai dese reveniri pe terenurile bucureştene.

REVELAŢIA PITICILOR

Copiii Oradiei au terminat neînvinşi şi au arătat că n'au rivali aci. Poate, la Tg. Mureş.

Practică un basket-ball bărbătesc, subtil şi eficace, fără multe

federaţia credem că trebue să le supună spre verificare.

Sunt: SELMECZI PAUL, NAGY IOAN şi BUZAS VICTOR dela băeţi, KISS ROZALIA, SEBESTYEN PIROSKA şi SZABO MARIA dela fete, iar dela pitici PASZTAI, IANOSI şi HOTTYA.

De echipele bucureştene şi mai ales cele de pitici dela „AURORA", „INAINTE" şi „C. A. S. T.", ne vom ocupa, în câteva rânduri, mâine. (c. n.).

In sfârşit...

Helsinki va găzdui a XV ediţie a jocurilor olimpice

STOCKHOLM, 23 (prin Radio). — La sfârşitul Congresului Comitetului Olimpic internaţional, întrunit în capitala Suediei, s'a anunţat oficial în cursul zilei de ieri, că, EDIŢIA 1952 A JOCURILOR OLIMPICE, SE VA DESFAŞURA LA HELSINKI.

După cum se ştie, ediţia 1948 a Olimpiadelor va vea loc anul viitor, la Londra, fiind invitate 55 de naţiuni din întreaga lume.

Au răspuns favorabil până în prezent un număr de 25 de naţiuni — Helsinki posedă, încă din anul 1940 — când urma să găzduiască a XII-a ediţie a Olimpiadei — un stadion olimpic.

Stadiul Român campion naţional de rugby pe anul 1947

De bună seamă, că massele sportive româneşti, acaparate total de pasionantul campionat de foot-ball, privesc cu mai puţină atenţiune evenimentele care se petrec în alte domenii ale sportului românesc. Astfel, jocurile campionatului de rugby care stârnesc pasiuni într'o lume mai puţin numeroasă ca la foot-ball, dar de admirabili sportivi şi frecvenţi susţinători ai unui amatorism olimpic — poate ultimii barzi ai sportului de concepţie pură — sunt scăpate de mulţimea celor care cunosc echipele numai din lectura ziarelor.

Faptul că Stadiul Român a câştigat campionatul naţional de rugby nu este desigur un eveniment excepţional. In fond numele acestei formaţii s'a legat de istoria sportului cu balonul oval, iar pe răbojul campionatelor, emblema stadistă este încrustată de nenumărate ori. In 33 ani de existenţă, Stadiul Român a avut vreme necesară să creieze zeci de jucători, să-i dea altor cluburi, să pregătească alţii să cucerească victorii aci sau peste graniţă, să joace în toată Europa.

Când Nae Mărăscu a înfiinţat clubul şi-a impus o linie de conduită. Acest mare pioner al sportului nostru a înţeles că sportul adevărat, sportul care leagă sufletele atleţilor şi pregăteşte trupul omului pentru lupta din viaţă, trebue să fie o mişcare de amatori care interpretează noţiunea educaţiei fizice ca un factor de educaţie morală.

Nae Mărăscu a luptat ca Stadiul Român să fie un club al tuturor, o formaţie care îşi recrutează membrii din toate straturile sociale. El a fost primul care a descoperit excepţionalele însuşiri sportive ale ţăranului şi muncitorului român. Când a adus în Stadiu atleţi ţărani ca Ion Manea sau Dinu Cristea, mai târziu mândrii ale sportului românesc, a fost privit cu compătimire. Când la rugby a introdus muncitorii dela Bragadiru, a dus o luptă aprigă cu conservatorii tradiţiilor rugbyste. I s'a reproşat că strică jocul, că

ARTHUR VOGEL

(Continuare în pag. 3)

Macabi (Tel Aviv) campion de football al Palestinei

TEL AVIV (Sportpress).— Campionatul de football al Palestinei a luat sfârşit, MACABI (Tel Aviv) fiind desemnat campion.

In locurile următoare s'au clasat Hapoel din Tel Aviv şi Betaar. Actualmente se fac pregătirile pentru reprezentarea Palestinei la Jocurile Olimpice dela Londra.

Selecţionarea echipei naţionale

Este un joc de societate pasionant să alcătueşti o echipă naţională. Ai la dispoziţie vre-o 30—40 de jucători din care se pot face infinit de multe combinaţii pe cele 11 posturi ale unei echipe. Fără să fiu matematician îmi dau seama că se pot face mii şi mii de combinaţii şi nu este de mirare că fiecare om poate face o echipă proprie, care să nu semene cu nici-o altă echipă făcută de altcineva şi cu atât mai puţin cu cea făcută de forul oficial.

Dar mai interesant este, că oricine a văzut football în viaţa lui, se declară competent şi infinit mai deştept decât toţi „deştepţii ăia" însărcinaţi cu această răspundere.

Aceasta este o distracţie pasionantă şi la dispoziţia tuturora şi tocmai acest lucru face, ca pregătirea unei echipe selecţionate să fie atât de interesantă pentru toată lumea. Acesta este unul din farmecele footballului.

Dar altfel se prezintă situaţia, când ai şi răspunderea. Fiindcă nu eşti un bun selecţioneur, când echipa pierde, indiferent de motivele înfrângerii. Iar acest lucru se întâmplă inevitabil, căci nici-o echipă nu poate câştiga mereu. Asta este de natura jocului. Şi atunci lumea spune, că nu te pricepi.

E uşor să spui: Lăzăreanu, Spielmann, Gică Petrescu, etc., dar e greu să fii selecţioneur după o înfrângere. Pe când, atunci când câştigi este tot atât de injust să pretinzi toate meritele victoriei.

Căci vedeţi, că şi eu aş fi putut să fac o altă echipă, care să joace mai bine cu jugoslavii, de exemplu în echipa mea Ritter ar fi jucat fundaşi, iar Iordache... dar, iertaţi-mă. Văd că şi eu sunt mai deştept decât... şi am căzut în boala celor 20.000 de selecţioneuri. E contagios!

H. E.